

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 753/2023
11.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лидија Златановић, адвокат из ..., против туженог Друштва за управљање инвестиционим фондом „ББ Инвест“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2605/21 од 07.04.2022. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2605/21 од 07.04.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 980/17 од 10.11.2020. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог о отказу Уговора о раду број 49 од 19.01.2017. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 27.01.2017. године до 30.09.2019. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате ближе наведено у садржини тог става. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, у корист тужиоца, за период од 27.01.2017. године до 01.10.2019. године, а на износе досуђене ставом другим изреке по прописима важећим на дан исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати зараду по основу доприноса пословном успеху туженог за 2016. годину (бонус) у износу од 1.205.453,72 динара са законском затезном каматом од 27.02.2017. године до дана исплате, као и да за тако утврђен бонус изврши уплату припадајућих доприноса и то доприноса за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, доприносе за здравствено осигурање код Републичког завода за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености

код Националне службе за запошљавање. Ставом петим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоца распореди на послове директора или на било које друго радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, као недозвољена. Ставом шестим изреке, одбачен је део тужбе тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му уплати порез, као недозвољен. Ставом седмим изреке, констатовано је да је тужба повучена у делу који се односи на потраживање уплате доприноса за здравствено осигурање и доприноса за осигурање за случај незапослености на досуђене износе накнаде штете због изгубљене зараде. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 566.304,00 динара са законском затезном каматом од дана када се стекну услови за извршење до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2605/21 од 07.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртом и осмом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије туженог да другостепени суд није дао образложење за оцену изведених доказа и да побијана пресуда садржи разлоге који су неразумљиви и противречни сами себи, указује се на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП и члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, које нису прописане као ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Такође, ревизијски наводи да другостепени суд није ценио жалбене наводе туженог, којим се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП, у вези са чланом 396. став 1. ЗПП нису основани, јер је другостепени суд ценио и дао разлоге у погледу жалбених навода туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по основу закљученог Уговора о раду од 05.02.2008. године и припадајућих анекса, засновао радни однос на неодређено време код туженог, ради обављања послова директора. Спорним решењем туженог број 49 од 19.01.2017. године, тужиоцу је отказан Уговор о раду од 05.02.2008. године са припадајућим анексима због повреде радне обавезе у складу са чланом 179. став 2. тачка 1, 2. и 5. Закона о раду и одредаба тачке 14. алинеје 2, 3. и 15. Уговора о раду, којим је предвиђено да послодавац може отказати Уговор о раду запосленом који неблаговремено, несавесно и/или немарно извршава послове, односно извршава послове супротно закону, прописима и актима друштва, злоупотреби положај или

прекорачи овлашћења, те не доставља или неблаговремено доставља информације или податке, односно даје нетачне или непотпуне информације или податке који су од утицаја на доношење одлука органа друштва или од утицаја на достављање података или извештаја надлежним органима у друштву и ван друштва. Пре доношења оспореног решења о отказу уговора о раду, писменим Упозорењем број 487/2016 од 14.12.2016. године, тужилац је упозорен да су стекли разлози за отказ уговора о раду.

У погледу првог отказног разлога за отказ уговора о раду, утврђено је да тужилац, којем се ставља на терет да није утврдио посебне инструкције или интерне акте којима би се на посебан начин регулисало улагање запослених у хартије од вредности или у инвестиционе јединице у циљу спречавања конфликта интереса и злоупотребе инсајдерских информација и мера у случају злоупотребе истих, као и да друштво води евиденцију о инвестицијама запослених у фондове друштва, није имао обавезу утврђивања посебних инструкција или интерних аката којима би се на посебан начин регулисало улагање запослених у хартије од вредности или у инвестиционе јединице, да је све што је био дужан да донесе од аката донео, с обзиром да је донео педесет различитих аката. Комисија за хартије од вредности, која је задужена да надзире пословање друштва, није ставила примедбе нити је упозорила тужиоца да нешто није било у реду уз остављање рока за отклањање недостатака. Према члану 7. Правилника о организацији и систематизацији послова туженог, у надлежности директора је да између осталог доноси општа акта, упутства и правила која су у његовој надлежности, сагласно закону и актима туженог уз закључак да се под ову обавезу не може сврстати повреда на раду тужиоца, с обзиром да тужилац јесте доносио акте, а уколико би изоставио одређену област да регулише морао је бити од стране Управног, односно Надзорног одбора туженог опоменут, јер они контролишу његов рад.

Одлучујући о другом отказном разлогу који се односи на чињеницу да тужилац није, иако је знао и морао знати за постојање обавезе прописане одредбом члана 82. Правила пословања друштва пре планираног инвестирања у своје име и у име лица повезаних са њим, обавештава Надзорни одбор друштва, што потврђује и Word документ „обавештење о намери улагања у инвестиционе јединице ББ Новчани фонд од 08.04.2015. године, који није потписан од стране послодавца, нити је прослеђен Надзорном одбору туженог, што указује на свесно и грубо кршење норми позитивних прописа и аката, утврђено је да је последња трансакција тужиоца извршена 06.05.2015. године, према садржају листе трансакције тужиоца у периоду од 30.04.2015. године до 23.12.2016. године, па су нижестепени судови закључили да је и овај отказни разлог неоснован, с обзиром да је уговор о раду тужиоцу отказан 19.01.2017. године након истека објективног рока застарелости из члана 184. став 1. Закона о раду, после ког рока тужени није могао тужиоцу да откаже уговор о раду.

У односу на отказни разлог да је тужилац користио податке које је добијао у обављању посла, ради улагања у инвестиционе фондове којима управља друштво, иако је знао и био дужан да зна да је такво поступање у спупротности са одредбом члана 82. Правила пословања туженог, тужени није приликом доношења оспореног решења навео које је конкретно податке добијене у обављању послова тужилац користио, као ни на који начин је до њих дошао, приликом које конкретне куповине или продаје инвестиционе јединице и на који начин их је користио, тако да је у оспореном решењу изостала конкретизација, односно навођење начина, места и времена извршења повреде, па су нижестепени судови закључили да је и овај отказни разлог неоснован јер

тужени није доказао које је податке тужилац користио приликом купопродаје инвестиционих јединица, односно није доказао на који начин је тужилац своје интересе и интересе запослених и органа управе друштва ставио испред интереса чланова фонда.

Код утврђеног, а имајући у виду да Закон о инвестиционим фондовима и подзаконски акти не забрањују запосленима у друштву за управљање инвестиционим фондовима да улажу у исте хартије од вредности у које се улаже имовина фондова, нити је забрањено да се акције улажу истог дана, нити правила пословања туженог не забрањује запосленима да улажу у хартије од вредности у који се уложи имовина фондова, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду уз обавезу туженог да изврши реституцију и врати тужиоца на рад. Усвојен је и тужбени захтев за накнаду штете због изгубљене зараде на основу члана 191. Закона о раду у вези са чланом 154. став 1. Закона о облигационим односима, чија висина је утврђена из обрачуна зарада који је доставио тужени. Применом одредаба члана 2, 3, 7. и 51. Закона о обавезном социјалном осигурању обавезан је тужени да тужиоцу изврши уплату доприноса код Републичког фонда ПИО, Филијала Београд. Одредбом члана 6.1. Уговора о раду прописано је да запослени има право на зараду по основу доприноса пословном успеху друштва (бонус) па имајући у виду наведену одредбу Уговора о раду од 05.02.2008. године, обавезао туженог да тужиоцу по овом основу исплати бонус који је утврђен из извештаја туженог.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право доносиоци побијану одлуку.

Ревизијом туженог се оспорава становиште нижестепених судови. Изнети ревизијски наводи представљају сопствено тумачење права од стране ревидента које нема правно утемељење утврђеним чињеницама, па их Врховни суд не прихвата, као основане.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1, 2. и 5. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: ако несавесно или немарно извршава радне обавезе; ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења; ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. Чланом 191. став 1. овог закона прописано је да ако суд у току поступка утврди да је запосленом престао радни однос без правног основа, на захтев запосленог, одлучиће да се запослени врати на рад, да му се исплати накнада штете и уплате припадајући доприноси за обавезно социјално осигурање за период у коме запослени није радио.

На основу одредбе члана 184. став 1. Закона о раду, отказ уговора о раду из члана 179. став 1. тачка 1. и става 2, 3, 5. и 6. тог закона, послодавац може дати отказ запосленом у року од шест месеца од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од једне године од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа.

Одредбом члана 28. Статута туженог, прописана је надлежност директора Друштва, између осталог доношење општих аката, упутства и правила која су у

његовој надлежности, сагласно закону и актима друштва, а што је прописано и чланом 7. Правилника о организацији и систематизацији послова Друштва.

Чланом 16. Закона о инвестиционим фондовима, прописано је да општи акти друштва за управљање су оснивачки акт, правила пословања и други општи акти.

У конкретном случају, у односу на први отказни разлог, правилно су нижестепени судови закључили да тужени није доказао да је тужилац пропустио да поступи у складу са овом радном обавезом. Имајући у виду, садржину Статута туженог и Правилника о организацији и систематизације послова друштва, у погледу надлежности директора, а код утврђеног да је тужилац у току рада донео низ различитих аката из своје надлежности и да на његов рад није било примедби од стране Комисије за хартије од вредности која је задужена да надзире пословање друштва, нити је евентуално упозорен од стране Управног и Надзорног одбора да је пропустио да одређену област регулише, правилно је примењено правило о терету доказивања. Ревидент у односу на овај отказни разлог понавља наводе да тужилац није донео инструкције, процедуру или друге акте који регулишу улагање запослених у хартије од вредности или у инвестиционе јединице, оспоравајући на тај начин утврђено чињенично стање, што не може представљати ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Осим тога, другостепени суд је ценио жалбене наводе у овом делу уз правилан закључак да актима туженог није била прописана обавеза да тужилац као директор донесе баш ове инструкције или интерне акте због чијег недоношења му је отказан Уговор о раду.

У односу на други отказни разлог, правилно су нижестепени судови закључили да је протекао објективни рок застарелости након ког тужени није законито могао тужиоцу да откаже уговор о раду, с обзиром да је последња трансакција тужиоца извршена 06.05.2015. године, а уговор о раду отказан 19.01.2017. године по истеку објективног рока застарелости из члана 184. став 1. Закона о раду, а наводима ревидента се осправа овај закључак указујући на временски период у коме је тужилац испоставио 474 налога за куповину акција различитих издавалаца преко својих рачуна и рачуна повезаних лица, понављајући жалбене наводе који су такође били правилно цењени од стране другостепеног суда па их овај суд неће понављати.

У погледу трећег отказног разлога, овај суд прихвата дате разлоге нижестепених судова да је изостала конкретизација овог отказног разлога. Дајући сопствену оцену исказа сведока ревидент оспорава наведени закључак да је изостала конкретизација разлога за повреду радне обавезе која се тужиоцу ставља на терет, што представља указивање на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП и фактички оспоравање чињеничног стања, што све не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Последица незаконитог отказа је обавеза туженог да тужиоца врати на рад и да му накнади штету на име неисплаћене зараде за период када није остваривао зараду у смислу одредбе члана 191. став 1. и 2. Закона о раду и да за тужиоца уплати припадајуће доприносе надлежним фондовима, како је правилно одлучено од стране нижестепених судова. Обавеза туженог на уплату зараде по основу доприноса пословном успеху туженог (бонус) проистиче из одредбе члана 6.1. Уговора о раду којим је прописано да запослени има право на зараду по основу доприноса пословном успеху друштва, па су и у овом делу показују као неосновани разлози ревизије.

Како се ревизијским наводима не доводи у питање правилност другостепене одлуке, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен јер тужени није успео у поступку по ревизији, као и захтев тужиоца за накнаду састава одговора на ревизију јер наведени трошак није био потребан, па је на основу члана 153. и члана 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**